

Wilno, Niedziela 25-go listopada 1923 r.

PRENUMERATA miesięczna z dostarczaniem do domu oraz z przesyłką pocztową mk. 60000. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędnościowej Nr. 80.259.
Cena pojedynczego N-ru 30000 mr.

Redakcja i administracja Ad. Mickiewicza 4. Tel. 228, otwarta od 9 do 3. Tel. drukarni 262.

CENA OGŁOSZEN Wiersz millimetry wy jednoszpaltowy na str. 2-iej i 3-iej 25000 marek, za tekstem 10000 marek. Najmniejsze ogłoszenie 100000 m. p. w prowincji oraz wnr. świątecznych o 25 proc. drożej.

Postulaty Polski w stosunku do Łotwy.

Polityka polska od samej chwili tworzenia się państwa łotewskiego odznaczała się jakąś niesłychaną, przesadną życzliwością. Nosila charakter taki po prostu, jakby nie Łotwie Polska, lecz przeciwnie, Polsce Łotwa była dla zachowania niepodległości niezbędna i zawdzięczała zdobycze terytorjalne. Inflanty były wyzwolone w lutym 1920 r. siłami zbrojnymi Polski. Operowała tam dywizja piechoty polskiej i brygada kawalerji, gdy ze strony Łotwy wszystkiego trzy pułki, w tem jeden landwey baltów niemieckich Głównej operacji wojskowej dokonały wojska polskie, one pobity wojska bolszewickie pod Dyneburgiem, poniósłszy przytem znaczne straty. W 12 kompanji pierwszego pułku Legjonów podczas ofensywy Inflanckiej z 230 żołnierzy zostało 80. Wszyscy oficerowie bez wyjątku ciężko ranni.

Polska oddała Inflanty Łotwie bez zastrzeżeń, nie reagowała, gdy niezwłocznie po wyzwoleniu przez nas kraju Łotwa wydała z kolei Dyneburg-Ryga kilka tysięcy kolejarzy Polaków.

Liczne aresztowania nauczycieli Polaków oraz członków komitetu rodzicielskiego za domaganie się szkoły polskiej w kwietniu 1920 r. spotkały tylko bardzo słaby protest ze strony rządu polskiego. W listopadzie 1920 r. po uchwaleniu reformy agrarnej przez konstytuante łotewską przystąpili Łotysze do obejmowania majątków ziemskich na Inflantach. Polscy właściciele ziemscy, obywatele państwa polskiego, zaprotowali przeciwko obejmowaniu ich majątków, rząd Łotewski wydał cyrkularz wstrzymujący ową akcję, ale przekonawszy się, że rząd Polski nie zakłada protestu, poszedł całą bezwzględnością, skierowując ostrze reformy agrarnej na Inflantach przeciw Polsce.

Reforma agrarna łotewska jest wywołana względami politycznymi, nie zaś gospodarczymi, jest reakcją walki pierwiastka niemieckiego z łotewskim o charakter państwa łotewskiego. Rzecz naturalna, że atmosfera rabunku, jaka wypełnia państwo łotewskie, musiała oddziaływać na Latgalczyków i roznieść ich apetyty względem własności polskiej.

Zabieranie centrów, domów mieszkalnych, przedsiębiorstw przemysłowych, młynów i tartaków nie jest wywołane potrzebą ulepszenia struktury agrarnej kraju. Chodzi o wyparcie zwierzchniej warstwy polskiej, o ogolnienie kraju z charakteru polskiego.

Czy Polska nie powinna na to zareagować?

Właścicielom ziemskim, posiadającym powyżej trzystu hektarów, pozostawiają 50, posiadającym poniżej 300 hek. — 100.

Przy 100 hektarach może pracować i utrzymywać się na poziomie inteligencji zawodowej właściciel ziemski, przy 50 hektarach można żyć tylko na poziomie włościańskim. (Kraj ogala się od inteligencji polskiej przy obecnej reformie agrarnej.)

Rząd polski winien zażądać kategorycznie pozostawienia wszystkim właścicielom Polakom po 100 ha., oraz domów, ogrodów, centrów nienaruszalnych. Zabieranie ogrodu lub jego podział, podział najbliższych pól, wytwarzanie szachownic — wszystko to obniża kulturę kraju, a czynione jest dla wyparcia Polaków z odwiecznych siedlisk. W swych reklamowych wydawnictwach dla obcych Łotwa mówi, że

reforma agrarna odbywa się za odszkodowaniem właścicieli ziemskich. Dotąd jeszcze nie uchwalono tego odszkodowania. S. D. są mu przeciwni, inne partje chcą je doprowadzić do minimum. Obecnie proponuje się 400 rb. łotewskich, czyli 8 franków szwajcarskich za hektar, tymczasem ziemia sprzedaje się od 10.000 do 20.000 za hektar, wydzierżawia się około tysiąca rubli za ha.

Takie odszkodowanie to kpiny z poszkodowanych, a tu poszkodowanymi są nie tylko polscy obywatele, ale Polska; z produktów kultury i przemysłu polskiego korzystają Polacy intlanccy w miarę swej możności, małe odszkodowanie ogranicza ową możność. Odszkodowanie musi być kilkakrotnie większe od proponowanego obecnie; rozumiemy, że nie może być pełne, wobec tego niech nastąpi zwrot lasów.

Za zabrane dwory i pałace, będące częstokroć pomnikami naszej cywilizacji w kraju, rząd łotewski winien wypłacić pełne odszkodowanie.

Ze szkolnictwem polskim Łotwa prowadzi walkę podjazdową. Utrudnianie co do podręczników, usunięcie szykanami z kraju lepszych nauczycieli, niedopuszczanie do zajęć nauczycielskich obywateli Polski, usuwanie ze szkół polskich dzieci pod pretekstem, że nie należą do narodowości polskiej, niedostarczanie odpowiednich lokali — oto szereg drobnych środków walki z prądem cywilizacyjnym polskim, występującym w garnieciu się do szkolnictwa polskiego dziesiątków tysięcy dzieci w kraju.

Łotwa pragnie zlikwidować pierwiastek polski w kraju, który nazwała obecnie Latgaja. Niech Łotwa pamięta, że może to zrodzić w Polsce prąd do zlikwidowania państwa łotewskiego.

Polska nie pretendowała do Inflant, które w ciągu 211 lat stanowiły składową część jej organizmu politycznego. Wązki kraj między Łotwą a Rosją wydłużałby granicę Polski i byłby bardzo trudny do obrony, stąd do zapłodnienia gospodarczego. Polska zbyt chętnie i pośpiesznie ustąpiła ów kraj Łotwie, mając nadzieję, że ludność polska nie będzie pokrzywdzona w sprzymierzonym państwie łotewskim, że stanie się raczej przewodnikiem polskich wpływów cywilizacyjnych, błoną łączną między państwem polskim a łotewskim.

Polska mogłaby zabrać dwa nadgraniczne powiaty, posiadające więcej ludności polskiej, niż łotewskiej i umacniające nas na linii Dźwiny: mianowicie powiaty Dyneburski i Ćuksztański; Polska pozostawić je mogłaby przy Łotwie (z wyjątkiem gmin będących w naszym posiadaniu w 1919 i 1920 r.) o ile względem ludności polskiej nie prowadzono by polityki eksterminacyjnej.

Postępowanie Łotwy nie odpowiada oczekiwaniom polskim. Łotwa niweczy psychologiczne podstawy przymierza. Nauczyciele Polacy, zniewoleni do opuszczenia Łotwy, właściciele ziemscy, których pradziadowskie gniazda zostały zabrane przez złośliwie dokonywaną reformę agrarna, dzierżawcy dawniej polskich majątków, nieuwzględnieni przy reformie agrarnej i do nędzy doprowadzeni — wszyscy ci ludzie swymi opowiadaniem o krzywdach, doznanym od państwa łotewskiego za swą narodowość polską, roznieją po Polsce bakcylusy niechęci ku Łotwie.

DO WIADOMOŚCI SZANOWNYCH KLIENTEK
ZNANI NAJLEPSI FRYZJERZY DAMSCY
BRACIA

Kazimierz i Józef Mural

z ul. Wielkiej Nr. 51 (dawniej 71) PRZENIEŚLI SIĘ i otworzyli pierwszorzędną salon damski i męski przy ul. MICKIEWICZA Nr. 21 (vis à vis „Zielonego Sztralla” : : : : :)

POD FIRMA

„BRACIA MURAL“

Wyrokiem Sądu Pokoju m. Wilna z dn. 12 listopada r. b. Antoni Głowiński za zniesławienie Mieczysława Perkowskiego w liście do Mieczysława Złotkowskiego skazany został na miesiąc więzienia: Karę darowano na mocy amnestji.

SALON MÓD I PRACOWNIA KAPELUSZY DAMSKICH

„MARIE MURAL“

ZOSTAŁ PRZENIESIONY NA UL. MICKIEWICZA Nr. 21.

P. Mural wróciła z Warszawy.

Przywiozła modele i różne nowości.

Gdy niechęć ku Łotwie upowszechni się w Polsce i stanie się łatwo uchwytną dla Rosji, Łotwa się nie ostoi. Rosja po nią sięgnie. Czy Polska na tem dużo straci? I co straci?

Jeżeli ludność polska ma być wypierana z kraju, w którym istniała wieki, to czy dla Polski nie jest wszystko jedno, kto tego dokona, Rosja czy Łotwa? Jeżeli ma się odbywać jej przymusowa asymilacja, to niema racji przenosić Łotwy nad Rosję.

Dla Polski przy rozstrzygnięciu sprawy terytorjum państwa Łotewskiego ważne jest zachowanie stosunku sił między Polską a Rosją. Ów stosunek sił daje się zachować przy utrzymaniu Łotwy samodzielnej, Polsce życzliwej, ale też i przy terytorjalnych rekompensatach na koszt Rosji, uzyskania jej desinteresmentu do Litwy.

Polska może konserwować byt Łotwy tylko przy załatwieniu naszego rachunku, do niego, oprócz zaniechania eksterminacyjnej polityki względem żywiołu polskiego, należy odnieść sześć gmin po lewej stronie Dźwiny, trzymanyh przez Łotwę, wbrew zasadzie geograficznej i etnograficznej.

Władysław Studnicki.

SEJM I RZĄD.

O wydanie posłów Marka i Bobrowskiego.

WARSZAWA, 24, XI. (A. W.) Posłowie Harusewicz, Dubanowicz i Chaćński wniosli do laski marszałkowskiej wniosek żądający zwolnienia Komisji regulaminowej w związku ze sprawą wydania sądom posłów Marka, Bobrowskiego i Stańczyka na dzień 27 b. m. Na żądanie zmiany terminu posiedzenia Komisji wpłynęła okoliczność przedstawienia kancelarji sejmowej nowych materiałów obciążających działalność posłów socjalistycznych w wypadkach krakowskich.

Sprawa ofiar Borysławskich.

WARSZAWA, 23, XI. (PAT.) W komisji administracyjnej rozpatrywano wniosek p. Moraczewskiego w sprawie użycia wojsk w Borysławiu przeciw strejkującym robotnikom i zabicia dwóch robotników. Przyjęto wniosek p. Wale-

rona tej treści. W celu zbadania krwawych i tragicznych zajęć w Borysławiu w Krakowie i Tarnowie. Sejm wydeleguje komisję sejmową, składającą się z przedstawicieli największych klubów sejmowych po jednym z każdego klubu,

Leciutkie ograniczenie praw strejkowych.

WARSZAWA, 23, XI. (PAT.) Sejmowa komisja ochrony pracy przeprowadziła obszerną dyskusję nad projektem rządowym o zabezpieczeniu swobody dania, wzięcia i wykonania pracy. Przyjęto artykuł 3, przewidujący kary w razie dopuszczenia się czynów gwałtownych w czasie strejku, określono przytem, że tylko te zbiegowiska będą karalne, które zostały wywołane w celu utrudnienia pracy. Zmniejszone kary, który przewidziane są w projekcie rządowym, wynoszą półtora do dwóch lat i na 6 do 12 miesięcy.

Umowa handlowa z Anglią.

WARSZAWA, 24, XI. (A. W.) W poniedziałek zostanie podpisana umowa handlowa polsko-angielska. Umowę podpisze Min. Dmowski i poseł angielski w Warszawie p. Max Muller.

Dookoła sanacji skarbu.

WARSZAWA, 24, XI. (A. W.) Na piątkowym posiedzeniu Sejmu omawiano ustawę o waloryzacji podatków. Z krytyką projektu wystąpił były minister Skarbu Michalski. W obronie projektu przemawiał poseł Zdziechowski. Dyskusja nad projektami nie została ukończona, dalszy ciąg jej odbędzie się we czwartek.

Komitet Dyrekcyjny PKO. na wniosek Lindego postanowił przekazać do Skarbu państwa 600 miliardów mk. jako przewidywany zysk na r. 1923.

Związek Banków zwołuje na 26 listopada konferencję w sprawie kwot pieniężnych w złocie jakie, mają wpłacać banki na poczet podatku majątkowego.

Przedstawiciele przemysłu włókienniczego po rokowaniach z wice-prezydentem Korfantym zgodzili się na wpłacenie zaliczki na poczet podatku majątkowego w wysokości 15 milionów franków złotych.

Wyjazd posła szwedzkiego.

WARSZAWA, 23, XI. Poseł szwedzki przy rządzie polskim p. C. d'Anckarsröd wyjeżdża na urlop. Kierownictwo poselstwa szwedzkiego objął w charakterze chargé d'affaires (ad interim) p. Martin, sekretarz legacyjny.

